

ŠEHĀDET HAZRETI IMĀMA HUSEJNA POUKE I PORUKE ‘ĀŠŪRE I KERBELE

Autor:

mr. Aldin ef. Mustafić

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ŠEHĀDET HAZRETI HUSEJNA

POUKE I PORUKE ‘ĀŠŪRE I KERBELE

الحمدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ حَمْدًا يَسْتَأْهِلُهُ بِعَظَمَةِ ذَاتِهِ، وَ سَعَةِ رَحْمَتِهِ، وَ فِيضَانِ جُودِهِ، وَ صَلْوَاتُهُ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ لَعْنَةِ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ، مِنَ الْآنِ إِلَى قَيْمَامِ يَوْمِ الدِّينِ... وَ بَعْدَ...

قال الله - تعالى - في القرآن الكريم: "يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدُ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَ يُحِبُّونَهُ أَذْلَهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ لَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَا تَمِّذِنُ اللَّهُ يُوتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ وَ مَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ".

وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ- "حُسَيْنٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْ حُسَيْنٍ!".

U ime Allāha Milostivog Samilosnog!

Neka je zahvala Allāhu Jedinom, zahvalom kakvu zaslužuje Svojim velikim bićem, i Svojom širokom milošću, i Svojom neiscrpnom velikodušnošću, i neka su Njegovi šalawāti na Njegovoga Vjerovjesnika – Muhammeda i na njegovu porodicu, i neka je Allāhovo prokletstvo na sve njihove protivnike, od sada pa do Sudnjega dana...

Allāh, te‘ālā, je rekao u Kur’āni-Kerīmu: „O vi koji vjerujete, ako neko od vas od vjere svoje otpadne, – pa, Allāh će sigurno mjesto vas (njih) dovesti ljudi koje On voli i koji Njega vole, prema mu’minima (vjernicima)

ponizne, a prema kāfirima (nevijernicima) ponosite; oni će se na Allāhovu putu boriti i neće se ničijeg prijekora bojati. To je Allāhov poklon, koji On poklanja kome hoće – a Allāh je neizmijerno dobar i zna sve. Vaši zaštitnici su samo Allāh i Pejgamber Njegov i Oni koji vjeruju i ponizno namāz obavljuju i zekāt daju – a Oni su na rukū‘u¹. Onaj ko za zaštitnika uzme Allāha i Pejgambera Njegova i One koji vjeruju – pa, Allāhova stran(k)a će svakako pobijediti.”²

I Allāhov Pejgamber, š. ‘a. w. ā., je rekao: „**Husejn je od mene i ja sam od Husejna!**”

Nema sumnje da je događaj na Kerbeli jedan od najvažnijih događaja u historiji čovječanstva, i da je onaj koji je podučio muslimāne konceptu plemenitih vrijednosti i životnoga dizajna, i stvorio ili osnovao kod ljudi podsticaje za očuvanje ljudskog dostojanstva i odbacivanje nepravedne dominacije. I već su se okoristili – kako muslimāni tako i drugi insāni – od lekcija urođenih u tom krvavom pokretu shodno svome znanju o njemu, te sve što su produbljivali saznanja kod sebe bili bi na istom stepenu dostojanstva i veličine kao i mogućnosti podrjevanja stubova vlade tirana.

Pouke se mogu izvući iz ‘Āšūre sadržane u riječima Imāma Husejna, ‘alejhīs-selām, i njegovih pristalica, te u njihovom ponašanju i njihovom moralu, kao i u uticaju toga događaja (šehādetra Husejna, ‘a. s.) na misao i život muslimāna, i besmrtnost te sage i njenih sadržaja kroz tok historije. A ko razmišlja o ovome događaju, prepoznaje kroz njega i njegove lekcije i njegove pouke, koje sveukupno upućuju na mnoge naslove i djela poput ovih pouka proisteklih iz događaja sa Kerbele, pa se u tom pogledu može osvrnuti na neke

¹ Misli se na ‘Alijja, ‘a. s., koji je u trenutku objavljivanja ovoga ājeta bio na rukū‘u.

² Sūra El-Mā’ide, 54.-56. ājeta.

od sljedećih tema: podaci o revoluciji (pokretu) ‘Āšūre i oslobođenje, ciljevi revolucije ‘Āšūre, altruijam, uvid i providenje, kao i bol, teškoće i belāj, medij vojnih planova, džihād, tajne besmrtnosti ‘Āšūre i život, zijāreti i sloganji ‘Āšūre, ljubav prema šehādetu i pomagači (šī‘ije) Imāma Ḥusejna, i mnoge druge teme koje su kroz historiju, a i u današnjici jedne od najvažnijih ako ne i najvažnija izvorišta pouka i poruka za svakoga insāna.

Mnoga djela su se pojavila u različitom književnom i umjetničkom obliku koja opisuju događaj sa Kerbele i njene heroje tokom četrnaest vijekova, uključujući poeziju, elegije, žalopoljke, slike, filmske tekstove, pozorišne skripte, priče, filmove, slajdove, knjige, članke, književne proze, biografije heroja Kerbele, te druge oblike književnih i umjetničkih primjera.

Jer, zaista, pitanje desetoga dana mjeseca Muḥarrema uključuje i sadrži materiju koja glasi: „Šta se desilo?”, kao što, takođe, sadrži poziv: „Šta treba da se čini?”, a zadatak umjetnosti i književnosti je interesovanje u objema tim aspektima. Ponekada se može pronaći panel koji govori više od knjige. A kaligrafska lewħa i logo mogu da budu duboke implikacije i sofisticiranosti na način da može linija crtanja da istakne moralnu dimenziju. I pjesnici i pisci mogu da izmisle besmrtnе efekte i tragove o tome događaju i šta on podrazumijeva od ciljeva i koncepata sadržanih u Kerbeli.

Zbog ovoga prethodno navedenoga se favorizuje i poželjno je uspostavljanje muzeja ili velikih galerija za sve vezano za ovaj događaj – u ovom ili onom obliku, da bude izvor inspiracije za bilo koju vrstu istrage, i da bi se trasirao teren za definisanje svega šta sadrži taj događaj od ciljeva i sadržaja. Kao što se može konsultovati u tom smislu sa knjigama zijāretā, dovā i bitaka. I potrebno se precizno osvrnuti na način, izraz i sadržaj zijāreta – posjete, a takav je duh i moral čitaoca dove i zijāreta.

Najskuplja i najdragocjenija stvar u ljudskom tijelu je ona koju ako je izgubi – izgubio je dušu – a to je krv. I prema tome, ko pokaže spremnost da dâ svoju krv radi dîna – vjere i pravde – onda je on spremjan da se žrtvuje, a to je „ljubav prema šehâdetu”, koja se smatra na čelu kulture i značenja ‘Āšûre.

A ono za šta daje svoju krv i žrtvuje sebe je uzvišeno i vječno, pridodajući tome da ide na put na kojem se krv nepravedno proljeva, i on imitira na svojoj poziciji položaj Imâma El-Mehdija – Sâhibuz-zemâna, ‘a. s., jer hazreti Imâm El-Mehdi El-Munteżar (očekivani) će se osvetiti za ubijene kada se pojavi na Kerbeli i reći: „Gdje su oni koji traže osvetu za Kerbelu?”, dodati tome i one inspirisane odlučnošću i žrtvovanjem krvi šehîdâ, jer oni su iskreni sljedbenici škole šehâdeta.

I već je najavio najodabraniji od svih šehîda – Imâm Husejn, ‘a. s., od početka pohoda na Kerbelu: „Ko je spremjan od nas da dâ svoju dušu za mjesto susreta sa Allâhom lično – pa neka podje sa nama!”, a ovo je najbolji išaret na kulturu pouke i poruke šehâdeta.

Odavde proističe svetost krvi šehîdâ, jer su oni u direktnoj vezi sa Allâhom, dželle še’nuhu, i od njihovog prava je da im oprosti sa prvom kapljicom krvi koja im bude prolivena, jer poznat je ḥadîṣ u kojem se kaže: „Sa prvom prolivenom kapi krvi šehîda oproste mu se svi njegovi grijesi osim duga.”

Pa kap krvi prolivene na Allâhovom, dž. š., putu, i kap suze koja lije iz straha od Allâha, dž. š. – su najdraže kapi Allâhu, dž. š., a najdraža kap Allâhu, ‘azze we dželle, od ove dvije kapi je: kap krvi na Njegovom putu, i kap suze u dubini noći kojom rob ne želi ništa drugo osim Allâha.

A kap krvi Imâma Husejna, ‘a. s., je i kap krvi Allâhovoga Pejgambera, s. ‘a. w. ā., i najbolji dokaz i burhân za to je već spomenuti ḥadîṣ na početku u kojem stoji: „**Husejn je od mene i ja sam od Husejna!**”

Ovaj hadīṣ je prenesen od Allāhovog Pejgambera, s ‘a. w. ā., a zabilježile su ga sve knjige sunnijja i šī‘ija, a potpuni tekst hadīṣa je: „**Husejn je od mene i ja sam od Husejna! Voli Allāha onaj ko voli Ḥusejna! Mrzi Allāha onaj ko mrzi Ḥusejna! Ḥusejn je potomak od mojih potomaka, Allāh prokleo njegovoga ubicu!**”

Ovo je dokaz njihovoga jedinstva intelektualnog, duhovnog i fizičkog, i njihovoga podudaranja u cilju i putu. A Allāhov Pejgamber, s ‘a. w. ā., je smatrao – čak pola vijeka prije događaja na Kerbeli – da je Ḥusejnov pokret produžetak njegovog poslanstva, i naglasio da su neprijatelji Imāma Ḥusejna, ‘a. s., koji su uprljali svoje ruke njegovom krvlju, i njegovi neprijatelji i ubice njega lično; i zbog toga što bijes i zadovoljstvo, rat i mir, pomaganje i protivljenje Imāmu Ḥusejnu, su jednaki i istovjetni bijesu i zadovoljstvu, ratu i miru, pomaganju i protivljenju Pejgamberu, s. ‘a. w. ā.. Jer njih dvojica su jedna duša u dva tijela, i jedna misao i jedan cilj u dva neujednačena vremena.

Ova konstatacija odražava blisku vezu koja oslikava ispravnu liniju za vjerska, društvena, džihādska i politička kretanja kroz tok historije. Veza između njih nije ograničena samo na porodičnu relaciju i fakt da je Imām Ḥusejn, ‘a. s., potomak Pejgambera, s. ‘a. w. ā., nego je njihova orbita njihovo jedinstvo u putu i pravcu.

Drugi koncept koji je sadržan u ovom hadīṣu je: prisustvo Pejgambera, s. ‘a. w. ā., i to da je poslanstvo Pejgamberovo nastavljen u prisustvu hazreti Ebī ‘Abdillāha, ‘a. s., ne u smislu fizičkog kontakta, nego da je čuvar vjere Odabranika, s. ‘a. w. ā., on – Imām Ḥusejn – šehīd. I njegov pokret i njegova smrt (šeħādet) su bili razlog za opstanak dīna Allāhovog Pejgambera, s. ‘a. w. ā.. Pitanje nije samo emotivne dimenzije, već odražava društvenu (sociološku) i historijsku realnost.

Revolucija Imāma Ḥusejna, ‘a. s., je ona koja je oživjela vjeru Pejğamberovu, §. ‘a. w. ā.. I već je objelodanio hazreti Imām Ebū ‘Abdillāh – tj. Ḥusejn, ‘a. s., svoj cilj i svoje nastojanje od ove revolucije svojim riječima u kojima kaže: „Zaista, sam izašao da hodim stazama sunneta (tradicije) moga djeda, §. ‘a. w. ā., i da naređujem dobro a zabranjujem zlo, i ispravim iskrivljeno kako bi bila ispravna ova vjera.”

Stoga se može reći: „Islām je postao Muḥammedom, §. ‘a. w. ā., a opstao Imāmom Ḥusejnom, ‘a. s..” Svakako, išaret na to je i oživljavanje vjere Pejğamberove koje se ostvarilo na djelu revolucijom ‘Āšūre, a to je spomenuo i sam Imām Ḥusejn, ‘a. s., svojim stihovima u kojima kaže:

إِنْ كَانَ دِينُ مُحَمَّدٍ لَمْ يَسْتَقِمْ

إِلَّا بِقُتْلِيِّ، يَا سَيِّفُ، خُذِنِي!

Ako se vjera Muḥammedova ispravila ne bi,

Osim sa mojim ubistvom, pa, ej sabljo, ti me ubij!

I zaista, oživljavanje sjećanja na njega je i oživljavanje islāma, a fraza „ja sam od Ḥusejna“ koja je prenesena od Pejğambera, §. ‘a. w. ā., u suštini znači: „Husejn je od mene, i ja sam oživljen njime!”

Kultura ‘Āšūre je osnova ideološke i intelektualne konstrukcije, koja je prikazana od strane Imāma Ḥusejna, ‘a. s., – šehīda Kerbele, i zarobljenikâ Ehlul-Bejta, ‘a. s., i na nju se osvrću pomeni i trajna sjećanja.

Iako je hazreti Imām Ḥusejn, ‘a. s., shvatio da neće postići brzu vojnu pobjedu u okolnostima u kojima se našao, nije se bacao u smrt bez razmišljanja ili planiranja strategije, a rezultati su dugog dometa za njegovu krvavu revoluciju, jer uloga im je: edukacija i osvjećivanje ljudi, otkrivanje žulumčarskog lica vladara, uzbudljivo motivisanje na džihād kod sinova ummeta

i očuvanje vjere od gubljenja. A važnije od toga svega je da je njegova krv i krv njegovih pristalica proljevena na tom putu. Pošto je znao da će biti ubijen u svakom slučaju, razmišljao je kako da padne kao šehīd na najbolji način – tako da bude uticajna i moćna lekcija i pouka za buduće generacije. U stvari, njegovo oružje je bio šehādet, i ostvarena je „pobjeda krvi nad sabljom” na duge staze.

Stoga, kao što već bi spomenuto, slučajevi plača i jadikovanja imaju velike sewābe u oživljavanju sjećanja na ‘Āšūru i oplakivanje Imāma Ḥusejna, ‘a. s., jer insān – pa makar i ne zaplakao ili ga ne obuzelo stanje plača – samo ako jadikuje, to ga čini u stanju tuge i žalosti, i daje džemā‘atu stanje tuge i depresije.

Naravno, žaljenje se, takođe, zahtijeva u drugim prigodama pored oplakivanja nesreće hazreti Ebū ‘Abdillāha, ‘a. s., i šapćućeg dovljenja i straha od Allāha, dž. š.. Ovi primjeri ostavljaju dubok psihološki uticaj vanjštine na nutrinu. U tom pogledu je rekao Allāhov Pejgamber, s. ‘a. w. ā., Ebī Zerru El-Ğaffārijju: „Ej Ebā Zerre, ko bude u stanju da plače – neka plače, a ko ne bude u stanju da plače – neka tuguje i jadikuje, jer tvrdo srce je daleko od Allāha, dž. š..”

Od najvažnijih lekcija i pouka uspona Kerbele a prioriteta poruke kulture ‘Āšūre su originalnost i sloboda, nepodvrgavanje nepravdi i odbijanje ponižavanja. Hazreti Imām El-Husejn bin ‘Ali, ‘a. s., je rekao: „Smrt na vrhu je bolja od života u poniženju.”

Dakle, revolucija na Kerbeli je bila lekcija džihāda za sve potčinjene, a pobunjenici se iz nje inspirišu duhom otpora i oslobođenja. A već je moral Imāma Ḥusejna, ‘a. s., dao poruku svijetu o slobodi, što potvrđuju i riječi velikog indijskog vođe Gandija: „Ako želimo da sačuvamo Indiju, onda moramo da hodimo istim putem kojim je hodio Ḥusejn ibn ‘Ali, ‘alejhīs-selām.”

Šta se podrazumijeva pod (ciljem) Imāma Ḥusejna, ‘a. s.? U događaju na Kerbeli je cilj koji je potrebno da se postigne ili ostvari – pa makar i potrajalo, a to je onaj cilj koji je inicirao svojim pokretom i zbog kojeg je pao kao šehīd na Njegovom putu, stoga se taj cilj može sumirati i naglasiti u sljedećim svetim i časnim tačkama njegovog šehādet-a:

1. oživljavanje vjere,
2. podizanje svijesti muslimāna i otkrivanje prave suštine Emewijjā,
3. reforma društva i mobilisanje ummeta (nacije),
4. oživljavanje Pejgamberovog sunneta i ‘Alijevog puta,
5. kraj tiranije Emewijja nad muslimānima,
6. oslobođanje volje ummeta od vladavine ugnjetavanja i dominacije,
7. uspostavljanje prava i jačanje njegovih sljedbenika,
8. obezbjeđivanje socijalne jednakosti i provođenje vladavine šerī‘ata,
9. uklanjanje novotarija i izmišljotina,
10. oživljavanje visoke odgojne škole i davanje karaktera i uloge društvu.

Ovi ciljevi su se demonstrirali u umu najodabranijeg Šehīda, ‘a. s., i u njegovom djelovanju, takođe, i u njegovim pristalicama i sljedbenicima. I u huṭbama Imāma Ḥusejna, ‘a. s., se nalazi nagovještaj njegovih ciljeva, a on se ogleda u riječima koje su već prethodno spomenute u kojima kaže da želi da naređuje na dobro a zabranjuje (sprečava) zlo, te da hodi putem svoga djeda – Muhammeda, s. ‘a. w. ā., i svoga oca - ‘Alijja, ‘a. s..

Pa je napisao stanovnicima Bašre: „Ja vas pozivam Allāhovoj knjizi i sunnetu Njegovoga Pejgambera, s. ‘a. w. ā., jer je taj sunnet zamro a novotarije su oživjele, pa ako čujete moje riječi uputiću vas na pravi put.”

A što se tiče njegovih drugova – pa oni su odani – oni koji su bili odlučni na šehādet sa njim, ‘a. s., i bili su izvanredan primjer īmāna, hrabrosti i

žrtvovanja. Postoje mnoge predaje i hadīši o njihovim zaslugama i odlikama, koji ne mogu biti spomenuti i sabrani u ovom kratkom tekstu.

Ali ono šta je najpotrebnije i najneophodnije da bude spomenuto je to kakvu poruku i pouku šalje šehādet Imāma Ḥusejna, ‘a. s., i njegovoga pokreta na dan ‘Āšūre na Kerbeli, i šta je potrebno učiniti da se postigne deredža – pa makar i ona najniža – pripadnika vojske Imāma, ‘a. s., kojoj bi trebalo da pristupi svaki onaj koji se smatra muslimānom i mu’minom. Između tih poruka i pouka su sljedeće:

1. ekskluzivna poslušnost Imāmu,
2. puna koordinacija sa rukovodstvom (tako da se ne ide u borbu osim sa dozvolom Imāma),
3. pojedinačna hrabrost,
4. izazov rizika i prihvatanje šehādeta,
5. ošaburavanje (strpljenje) i otpornost,
6. neucjenjivanje,
7. ozbiljnost, principijelnost i odlučnost,
8. božansko nadahnuće i okretanje prema Allāhu, dž. š.,
9. ostavljanje svega i vezanost za Allāha, ‘azze we dželle,
10. preciznost, organizacija i disciplina,
11. krajnja zrelost i upotpunjenošć (politička i kulturna),
12. oponašanje primjera u obrani i otporu (kao što je u Kur’ānu rečeno da u Pejgamberu, §. ‘a. w. ā., ljudi imaju divan uzor),
13. pridržavanje i iskrenost u ugovoru,
14. originalnost i sloboda (kao što je Ḥusejn, ‘a. s., rekao u posljednjoj svojoj ḥuṭbi na Kerbeli: „A kako je daleko od nas poniženje!”),
15. izabiranje najboljega vodstva i uspiješnoga upravljanja,
16. ostavljanje svega osim Allāha, dž. š.,

17. učestvovanje u ratnim, političkim, kulturnim, ekonomskim i vojnim oblastima još od djetinjstva,
18. holistički pogled na stvari – a ne djelimičan pogled (kao što je imām Ḥusejn, ‘a. s., rekao: „Onaj koji je kao ja ne zaklinje se na vijernost onome koji je kao ti... svaki dan je ‘Āšūrā’!”),
19. razmišljanje o odlučujućim pokretima,
20. shvatanje toga da izazov i konfrontacija nisu jednaki,
21. samosigurnost i puni uvid,
22. ustrajnost i postojanost na strani pravde u manjini protiv većine („Ne smatrajte lošim puteve upute zbog malobrojnosti njenih sljedbenikâ!”),
23. činjenje sebe štitom vjere a ne činjenje vjere štitom za sebe,
24. davanje autentičnosti najvećem džihādu,
25. fizička i duhovna izgradnja srazmjerna sa porukom ‘Āšūre.

Ovo su samo neke od mnogobrojnih poruka i pouka, lekcija i dersova ‘Āšūre, kao jednog od najvažnijih događaja u historiji islāma i muslimāna. Ḥusejnov šehādet od nas traži da muslimāni uzmu pouku iz svega navedenoga i onoga šta je možda promaklo, te da se pripremaju za dolazak velike ‘Āšūre na dan pojavljivanja Imāma El-Mehdija – Sāhibuz-zemāna, ‘a. s., kada će zemljom zavladati pravda i rasprostraniće se sve ove već pomenute vrijednosti koje je potrebno izgrađivati u dušama i tijelima mu’minâ – sljedbenika Allāhovog Pejgambera, š. ‘a. w. ā., Imāma ‘Alijja, ‘a. s., i najodabranijega šehīda – Imāma Ḥusejna, ‘a. s..

I na kraju ostaje da pustimo suzu za odabranim šehīdom zbog kojega smo u dīni-īmānu islāmu danas i tu gdje jesmo, noseći poruke njegovoga šehādeta i spremajući se za naš šehādet na svakojake načine štiteći i čuvajući emānet koji nam je on, neka je Allāhov mir na njega, ostavio, te uz njegove posljedne riječi ujedno i dovu:

اللَّهُمَّ أَنْتَ مُتَعَالٍ الْمَكَانِ، عَظِيمُ الْجَبَرُوتِ، شَدِيدُ الْمَحَالِ، غَنِيٌّ عَنِ الْخَلْقِ،
 عَرِيضُ الْكِبِيرِيَاءِ، قَادِرٌ عَلَى مَا تَشَاءُ، قَرِيبُ الرَّحْمَةِ، صَادِقُ الْوَعْدِ، سَابِغُ النِّعْمَةِ، حَسَنُ
 الْبَلَاءِ، قَرِيبٌ إِذَا دُعِيتَ، مُحِيطٌ بِمَا خَلَقْتَ، قَبِيلُ النَّوْبَةِ لِمَنْ تَابَ إِلَيْكَ، قَادِرٌ عَلَى مَا أَرْدَتَ،
 وَمُدْرِكٌ مَا طَبَّتَ، وَشَكُورٌ إِذَا شُكِرْتَ، وَذَكُورٌ إِذَا ذُكِرْتَ، أَذْعُوكَ مُحْتَاجًا، وَأَرْغَبُ
 إِلَيْكَ فَقِيرًا، وَأَفْزَعُ إِلَيْكَ خَائِفًا، وَأَبْكِي إِلَيْكَ مَكْرُوبًا، وَأَسْتَعِينُ بِكَ ضَعِيفًا، وَأَتَوَكَّلُ
 عَلَيْكَ كَافِيًّا. احْكُمْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا، فَإِنَّهُمْ عَرُونَا، وَخَذَلُونَا، وَعَذَرُوا بِنَا، وَقَتَلُونَا، وَ
 نَحْنُ عِثْرَةُ نَبِيِّكَ، وَوُلْدُ حَبِيبِكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الَّذِي اصْطَفَيْتَهُ بِالرِّسَالَةِ، وَاثْنَمْنَتَهُ عَلَى
 وَحْيِكَ، فَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا فَرْجًا وَمَخْرَجًا، بِرَحْمَتِكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ!

„Allāhu, moj Gospodaru, Ti si uzvišenoga prijestolja, i ogromne vladavine, i žestoke snage, i Nezavisan od stvorenja, i prostrane uzvišenosti, i Qādir da učiniš šta želiš, i bliske milosti, i iskrenoga obećanja, i dostatne blagodati, i lijepoga iskušenja, i blizu ako Te se moli, i Poznavalac onoga šta si stvorio, i Primalac tewbe onoga ko ti se pokaje, i Svemoćan nad onim šta želiš, i dokučuješ ono šta tražiš, i Hvaljen kada Ti se zahvaljuje, i Spomenut onda kada Te se spominje, molim Te prijeko potreban, i želim Te mnogo siromašan, bojim Te se jako uplašen, i plačem Ti zabrinut, i utičem se Tebi slabašan, i oslanjam se na Tebe samo. Presudi između nas i našeg naroda (plemena) jer su nas obmanuli i napustili i iznevjerili i ubijali, a mi smo potomci Tvoga Pejgambera i djeca Tvoga Voljenoga – Muhammeda bin ‘Abdillāha – onoga kojega si Ti odabrao poslanstvom i povjerio Svojom objavom, pa nam daj spas i izlaz iz ove situacije Svojim rahmetom, o Najmilostiviji od milostivih!” Āmīn!

Váj Husejne, váj Husejne, váj Husejne...

Éj Husejne, ej Husejne, ej Husejne...

Allāhumma zuqnā Kerbelā'!

Allāhumma zuqnā Kerbelā'!

Allāhumma zuqnā Kerbelā' ...

We ṣallillāhumme ‘alā Muhammedin we Ālihiṭ-Ṭāhirin!

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ الْفَاطِمَةِ ...